Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2011/11/10 : CIA-RDP80T00246A015600430001-1

50X1-HUM

Page Denied

Next 15 Page(s) In Document Denied

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2011/11/10 : CIA-RDP80T00246A015600430001-1

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2011/11/10 : CIA-RDP80T00246A015600430001-1

1957 ТРУДЫ ИНСТИТУТА ОКЕАНОЛОГИИ Том XXV
(pp. 143-152), in Russian

KUDINOV, E. I., 1957
VIBRO-PISTON CORE SAMPLER
USSR ACADEMY OF SCIENCES

Pictured corer:

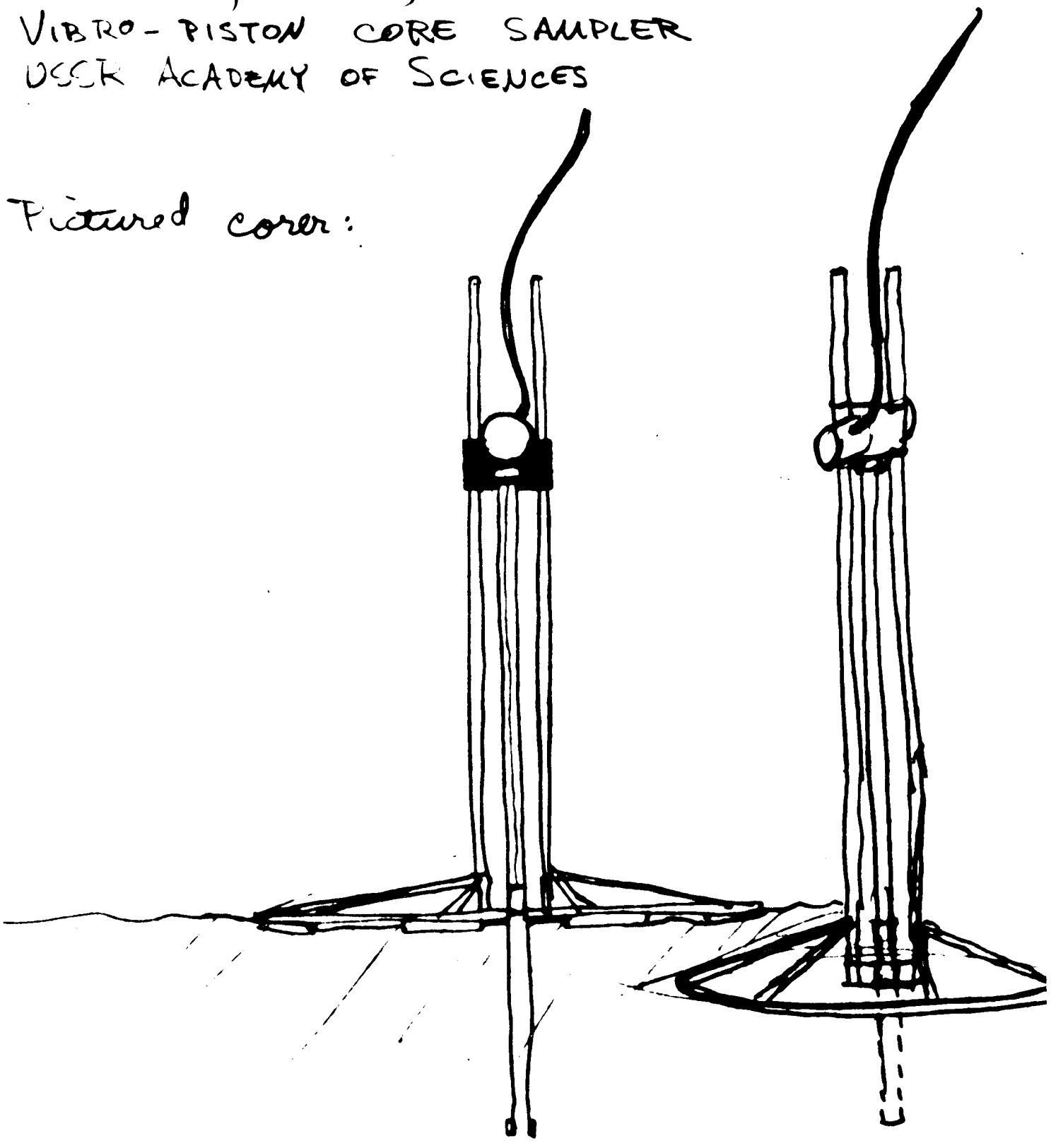

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2011/11/10 : CIA-RDP80T00246A015600430001-1

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2011/11/10 : CIA-RDP80T00246A015600430001-1

References

Зеленин, А. Н.
Физические основы теории резания грунтов
Изл. АН СССР, 1950

Кулинов, Е. И.
Гидравлический выталкиватель колонок грунта из грунтовых трубок
Тр. Ин-та океанологии АН СССР, т. 5, 1951

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2011/11/10 : CIA-RDP80T00246A015600430001-1

STAT
Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2011/11/10 : CIA-RDP80T00246A015600430001-1

Погружение без поршня				Погружение с поршнем				
Глубина м-ния, м	Глубина погружения в грунт колонковой трубы, м	Длина колонки, м	Грунт	Глубина м-ния, м	Глубина погружения в грунт колонковой трубы, м	Показания прибора, град.	Длина колонки, м	Грунт
5,0	2,50	0,65	Песок, прослои глины и ракушки	5	1,5	—	1,12	Песок с подстилающим прослоем ракушки
3,0	0,85	0,50	Песок, галька мелкая, ракушка, глинистые сланцы	5	2,5	—	2,20	То же
				5	0,8	3	0,50	» »
5,0	0,40	0,20	Крупнозернистый песок и крупная ракушка	5	1,3	9	1,15	Верх—слой ракушки, середина — крупный песок, низ—ракушка
7,5	0,65	0,50	То же					
5,5	1,50	0,60	Ил, глина, гниющие остатки древесины и листьев	5	1,1	7	0,95	Песок с крупной ракушкой
				5	2,5	8	2,20	То же
6,0	1,00	0,55	Песок, переходящий в ракушку	5	0,8	—	0,70	Песок с небольшой примесью ракушки
6,0	1,50	0,60	То же	5	1,0	10	0,85	Плотный песок с ракушкой
6,0	1,50	0,60	» »					
6,0	1,50	0,65	» »	5	0,9	12	0,85	То же
				5	0,9	8	0,85	» »
				7	2,0	10	1,75	Крупнозернистый песок, очень крупный

В мае того же года, после проведения сдаточных испытаний, трубка была передана в эксплуатацию геологическому отряду Черноморской экспедиции ИОАН под руководством Е. Н. Невесского, имевшему в своем распоряжении, помимо основного вибратора, еще двухкиловаттный вибратор, изготовленный Научно-исследовательским институтом геофизических методов разведки полезных ископаемых (НИИГР) и переданный отряду для дальнейших испытаний в эксплуатационных условиях.

Этой же трубкой вели работы и на суше, для чего была сконструирована и построена специальная облегченная металлическая вышка высотой 3,5 м, рассчитанная на сборку, разборку и переноску ее силами двух-трех человек.

С мая по сентябрь 1955 г. в море на глубине до 25 м и на суше отрядом были добыты 123 колонки, состоявшие главным образом из уплотненных мелкозернистых, чисто отмытых и хорошо отсортированных песков, а также имевшие прослои ракушки, гальки и безводных глин. Один раз трубка принесла керн известняка длиной 0,5 м. Две трети добытых колонок имели длину от 2 до 3 м (при длине колонковой трубы 3 м). В результате проведенных отрядом работ конструкция и методика работы вибропоршневой грунтовой трубкой была окончательно отработана. Последний вариант трубки получил название «вибропоршневая грунтовая трубка ВПГТ-56».

Вибропоршневая грунтовая трубка Института скважинологии ВПГТ-56 представляет собой геологический снаряд, сконструированный для добывания колонок песчаных отложений длиной от 4 до 6 м на глубине моря до 100—150 м. Трубка укомплектована двух- и трехкиловаттными вибраторами, построенными на базе серийных электродвигателей трехфазного переменного тока. В комплект трубки входит передвижная электростанция ЖЭС-3 или ЖЭС-4. Общий вид трубки и ее основные элементы показаны на рис. 1 и 2.

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2011/11/10 : CIA-RDP80T00246A015600430001-1

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2011/11/10 : CIA-RDP80T00246A015600430001-1

К а р е т к а представляет собой сварную конструкцию, состоящую из двух муфт, соединенных вертикальной стенкой. Сверху к этой стенке прикрепляется болтами вибратор, под которым смонтированы два ролика

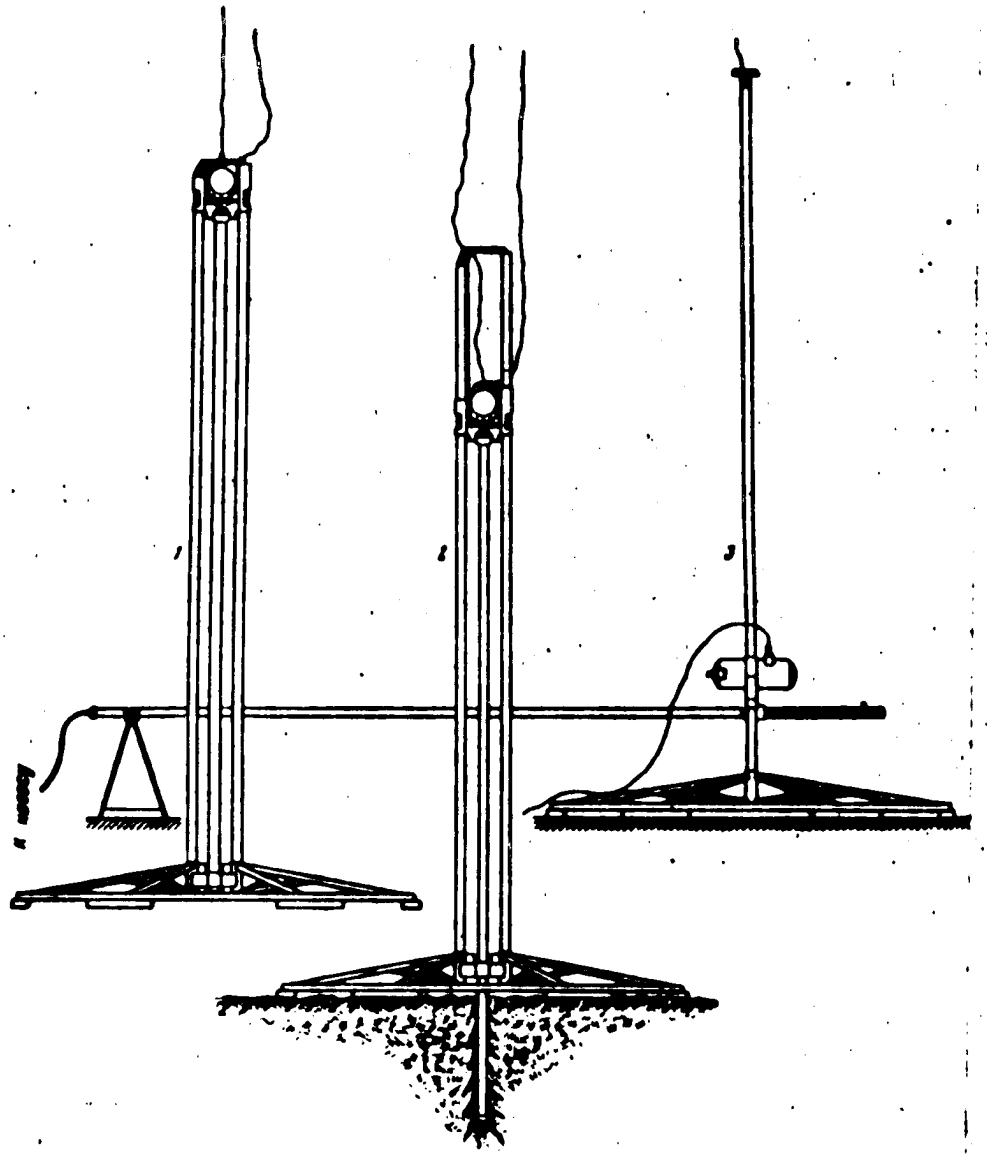

Рис. 1. Общий вид вибропоршневой грунтовой трубки.

1 — трубка, висящая на тросе; *2* — трубка, погружающаяся в грунт; *3* — положение трубки при вытягивании поршня.

для обвода троса поршня около вибратора. Над роликом, расположенным в центре площадки, находится тормозная колодка, укрепленная на левом плече тормозного рычага. Правое плечо этого рычага соединительным тросом связано с коромыслом, к которому крепится трос лебедки для спуска и подъема трубки. При натяжении троса коромысло, поднима-

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2011/11/10 : CIA-RDP80T00246A015600430001-1

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2011/11/10 : CIA-RDP80T00246A015600430001-1

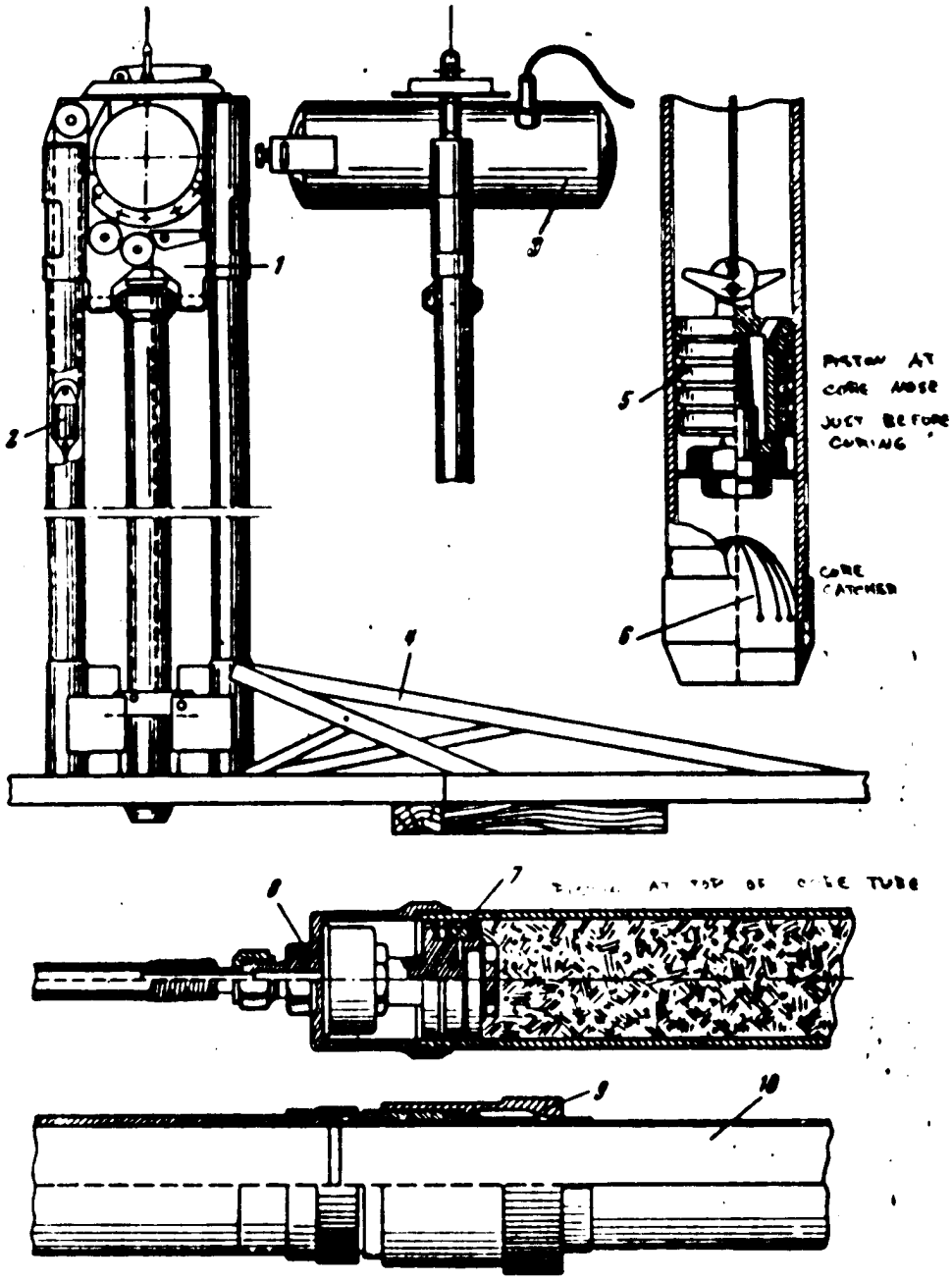

Рис. 2. Вибропоршневая грунтовая трубка ВПГТ-56.

1 — каретка; *2* — груз-противовес; *3* — вибратор; *4* — платформа; *5* — поршень; *6* — ерш; *7* — поршень выталкиватель *8* — заглушка; *9* — пашка; *10* — шелобы.

ясь кверху, поворачивает рычаг тормоза против часовой стрелки, и тормозная колодка, прижимая трос к ролику, стопорит его. Стопорить трос надо для того, чтобы во время извлечения колонковой трубы из грунта поршень не сползал вниз и не терял добытую колонку. На нижней

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2011/11/10 : CIA-RDP80T00246A015600430001-1

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2011/11/10 : CIA-RDP80T00246A015600430001-1

Каретка представляет собой сварную конструкцию, состоящую из двух муфт, соединенных вертикальной стенкой. Сверху к этой стенке прикрепляется болтами вибратор, под которым смонтированы два ролика

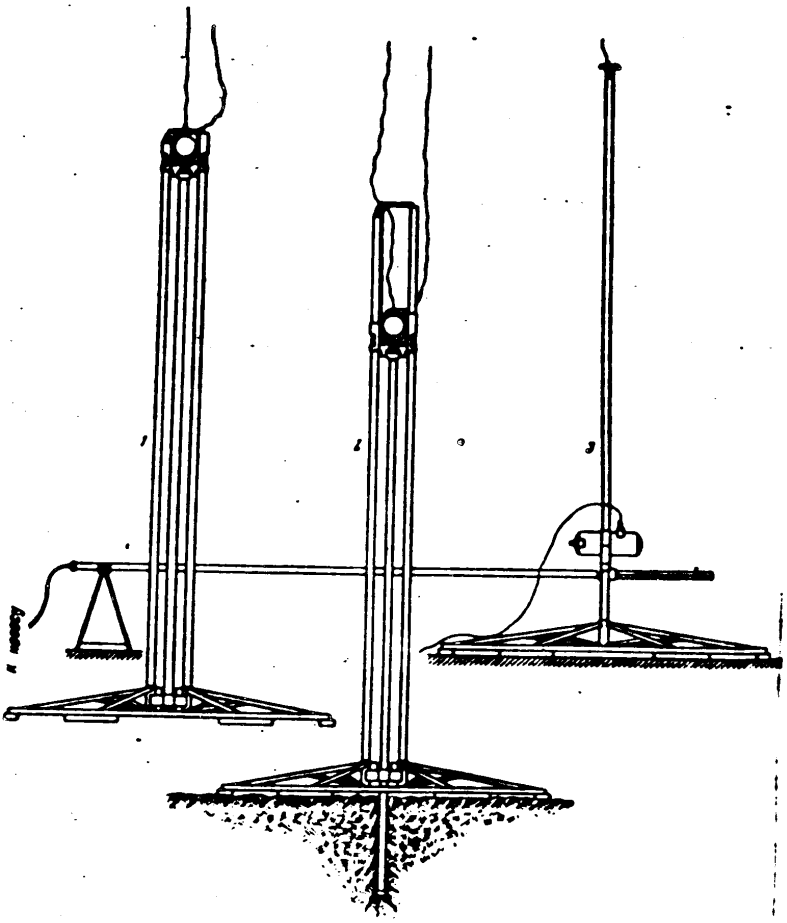

Рис. 1. Общий вид вибропоршневой грунтовой трубки.

1 — трубка, висящая на тросе; 2 — трубка, погружающаяся в грунт; 3 — положение трубки при выталкивании колонки.

ти обвода троса поршня около вибратора. Над роликом, расположенным центре площадки, находится тормозная колодка, укрепленная на ле

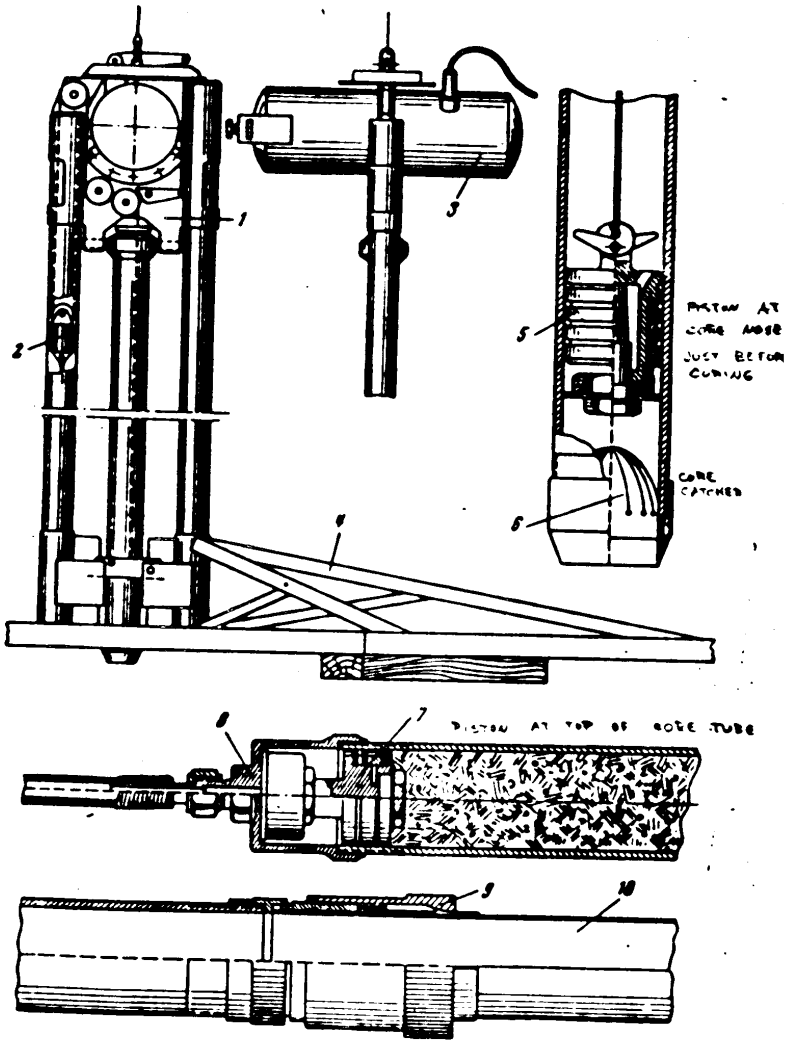

Рис. 2. Вибропоршневая грунтовая трубка ВПГТ-56.

1 — каретка; 2 — груз-противовес; 3 — вибратор; 4 — платформа; 5 — поршень; 6 — ерш; 7 — поршень выталкиватель 8 — заглушка; 9 — планга; 10 — желобы.

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2011/11/10 : CIA-RDP80T00246A015600430001-1

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2011/11/10 : CIA-RDP80T00246A015600430001-1

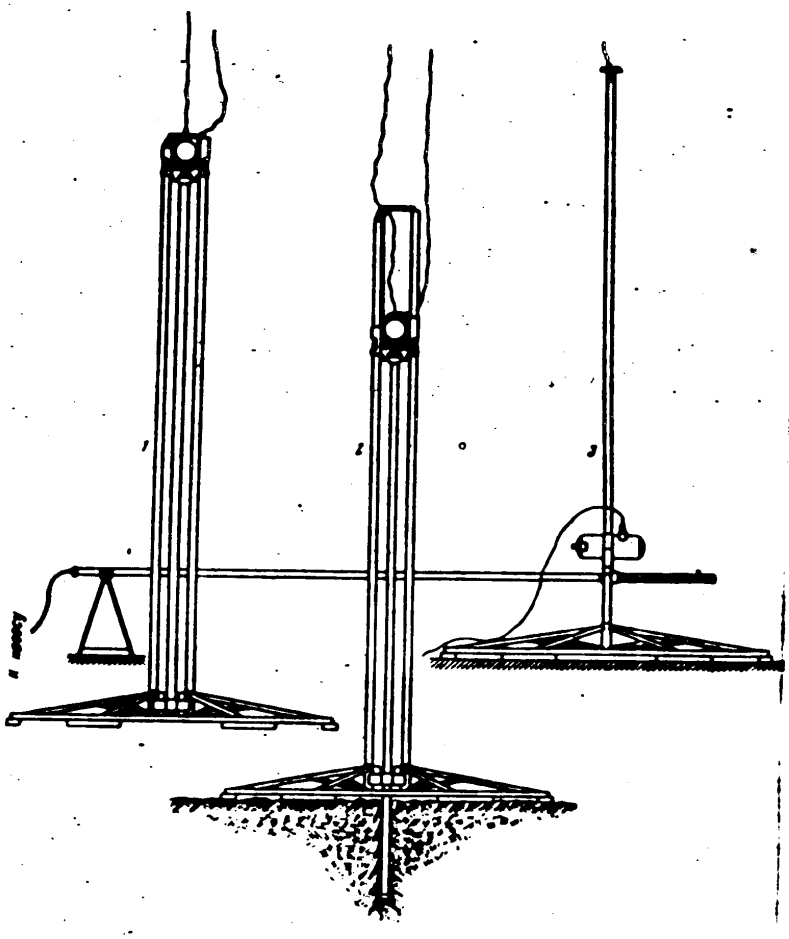

Рис. 1. Общий вид вибропоршневой грунтовой трубки.

1 — трубка, висящая на тросе; *2* — трубка, погружающаяся в грунт; *3* — положение трубки при вытягивании колонки.

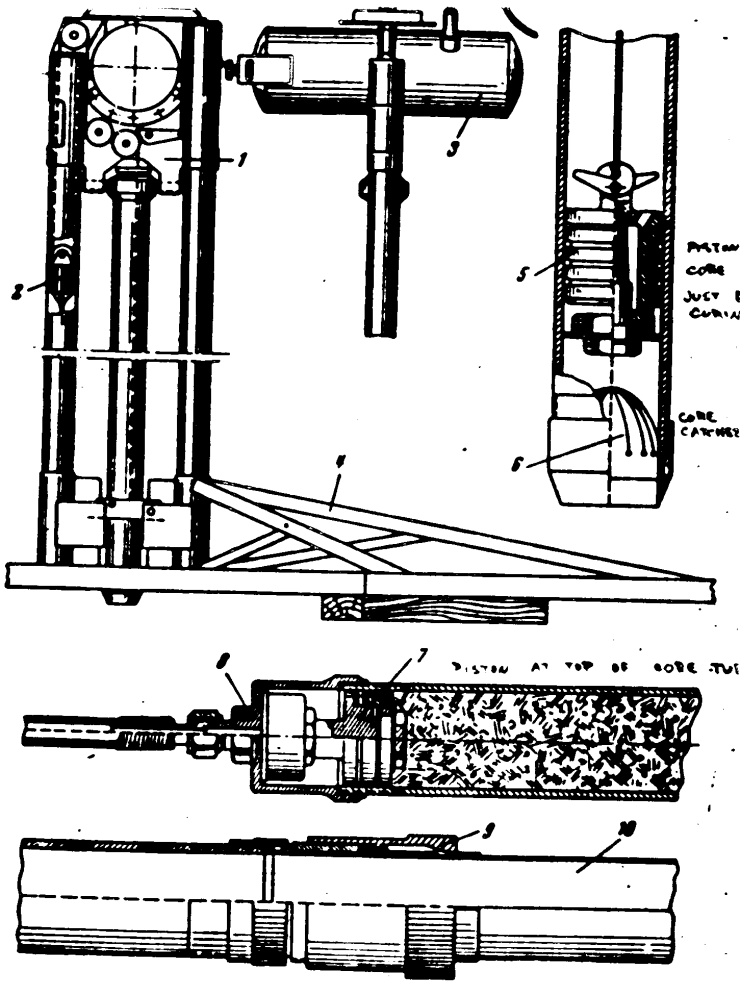

Рис. 2. Вибропоршневая грунтовая трубка ВПГТ-56.

1 — каретка; *2* — груз-противовес; *3* — вибратор; *4* — платформа; *5* — поршень; *6* — ерш; *7* — поршень вытягиватель *8* — заглушка; *9* — планга; *10* — шлюбы.

для обвода троса поршня около вибратора. Над роликом, расположенным в центре площадки, находится тормозная колодка, укрепленная на левом плече тормозного рычага. Правое плечо этого рычага соединительным тросом связано с коромыслом, к которому крепится трос лебедки для спуска и подъема трубки. При натяжении троса коромысло, поднимаясь кверху, поворачивает рычаг тормоза против часовой стрелки, и тормозная колодка, прижимая трос к ролику, стопорит его. Стопорить трос надо для того, чтобы во время извлечения колонковой трубы из грунта поршень не сползал вниз и не терял добытую колонку. На нижней

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2011/11/10 : CIA-RDP80T00246A015600430001-1

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2011/11/10 : CIA-RDP80T00246A015600430001-1

Prace Morskiego Instytutu Rybackiego w Gdyni — Nr 10/B

UDC 639.22.001.5:061.6 (438) (09)

Andrzej Ropelewski

TRZYDZIESTOPIĘCIOLECIE POLSKICH BADAŃ NA MORZU

Na rok 1958 przypadło 35-lecie założenia w Helu Morskiego Laboratorium Rybackiego, które dało początek stałym badaniom polskim w dziedzinie hydrobiologii i hydrologii Bałtyku oraz w dziedzinie rybołówstwa morskiego — prowadzonych obecnie przez Morski Instytut Rybacki (MIR) z siedzibą w Gdyni.

Projekt utworzenia w Polsce placówki naukowej do badań morsko-rybackich powstał 16 grudnia 1919 r. na posiedzeniu Komisji Ochrony Przyrody w Warszawie. Dopiero jednak w 1921 r., dzięki utworzeniu Morskiego Urzędu Rybackiego, powołano przy nim do życia w dniu 18 czerwca laboratorium do badań biologicznych i technicznych w zakresie rybołówstwa morskiego (Morskie Laboratorium Rybackie). Opiekę nad działalnością naukową laboratorium przejął Uniwersytet Poznański, który na stanowisko kierownika laboratorium wydelegował prof. dr A. Jakubskiego, na jego zastępcę zaś prof. dr S. Pawłowskiego. Praktycznie jednak biorąc, prace organizacyjne, a następnie naukowe w laboratorium poczęły się żywiej dopiero z chwilą zaangażowania na stanowisko asystenta — Kazimierza Demela, który przybył na Hel, gdzie początkowo mieściło się laboratorium, w kwietniu 1923 r. Okres ten należy uważać za początek systematycznych polskich badań biologicznych na morzu, zaś Kazimierza Demela za ich pioniera. Warto tu wspomnieć, że posiadał on już w tym kierunku pewną specjalizację, odbywając praktykę w Stacji Zoologicznej Villefranche nad Morzem Śródziemnym w 1912 r., a następnie w 1915 r. w Stacji Biologicznej Polarnoje koło Murmańska nad Morzem Barentsa.

W pierwszym okresie nowo zorganizowane laboratorium borykało się z wieloma trudnościami, jednak już w 1924 r. opublikowano pierwsze prace dotyczące polskiego rybołówstwa morskiego, nieznanego dotąd niemal zupełnie w głębi kraju. Do prac na morzu używano wówczas raz w tygodniu kutra dozorczego Morskiego Urzędu Rybackiego „Tryton" (długość 12 m, moc silnika 15 KM).

W 1925 r. Morskie Laboratorium Rybackie zostaje wydzielone z Morskiego Urzędu Rybackiego i wcielone do Wydziału Rybactwa Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach.

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2011/11/10 : CIA-RDP80T00246A015600430001-1

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2011/11/10 : CIA-RDP80T00246A015600430001-1

W tym samym czasie powstaje w Bydgoszczy — w ramach tego samego Instytutu Puławskiego — Dział Ekonomii i Organizacji Rybactwa pod kierunkiem J. Borowika, zajmujący się zagadnieniami techniki połowów, technologii rybnej, zbytu oraz konsumpcji produktów rybnych, podczas gdy Morskie Laboratorium Rybackie, którego jednym pracownikiem naukowym jest nadal K. Demel, opracowuje wyłącznie zagadnienia biologiczne, szczególnie zajmując się studiami nad warunkami bytowania ryb użytkowanych w wodach Bałtyku.

Rys. 1. Budynek Morskiego Laboratorium Rybackiego, później Stacji Morskiej w Helu w latach 1923–1938 — Fig. 1. The building of Sea Fisheries Laboratory, then of Sea Station at Hel in 1923—1938

W grudniu 1928 r., tj. przed trzydziestu laty, zostaje założony Morski Instytut Rybacki (MIR), którego celem miało być przyczynianie się do rozwoju rybołówstwa morskiego. Instytut nie był — mimo swej nazwy — placówką naukową, a raczej instytucją popierającą materialnie rozwój morskiego przemysłu rybnego. Prezesem MIR wybrano prof. dr M. Siedleckiego, kierownikiem zaś został A. Hryniewicki. Instytut w ramach swych poczynań zakupił między innymi dwa kutry z Danii, z których jeden, o nazwie „Ewa" służył aż do roku 1939 jako statek badawczy (długość 16,32 m, silnik o mocy 60 KM). Ze statku tego korzystało zarówno Morskie Laboratorium Rybackie w Helu, jak też i pracownicy Działu Ekonomii i Organizacji Rybactwa w Bydgoszczy.

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2011/11/10 : CIA-RDP80T00246A015600430001-1

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2011/11/10 : CIA-RDP80T00246A015600430001-1

W 1932 r. Morskie Laboratorium Rybackie oraz dział Ekonomii i Organizacji Rybactwa ulegają likwidacji jako komórki terenowe Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach, a w oparciu o ich inwentarz i majątek powstaje Stacja Morska, która w zasadzie jest kontynuacją Morskiego Laboratorium Rybackiego i mieści się w jego dotychczasowej siedzibie w Helu. Stację Morską organizacyjnie wcielono do Instytutu Biologii Doświadczalnej im. M. Nenckiego, zaś jej kierownictwo objął docent dr Mieczysław Bogucki. Oprócz kierownika, pracownikami Stacji byli początkowo dwaj tylko naukowcy — Kazimierz Demel oraz Borys Dixon (dotychczasowy pracownik zlikwidowanego Działu Ekonomii i Organizacji Rybactwa). Praca placówki poszła w dwóch zasadniczych kierunkach — ichtiologii i biologii morza. Do prac na morzu służył wspomniany już kuter „Ewa" oraz motorówka „Meduza" zakupiona w 1936 r. Rozpoczęto wydawanie prac naukowych oraz biuletynów naukowo-sprawozdawczych, których pierwszy zeszyt ukazał się w 1937 r. Personel Stacji Morskiej rozrastał się i tuż przed II Wojną Światową liczył 8 pracowników naukowych oraz 7 pomocniczych — laborantów i rybaków. W 1937 r. przystąpiono do budowy gmachu dla Stacji Morskiej w Gdyni, który ukończono w roku następnym, co umożliwiło przeniesienie tu Stacji z Helu, na przełomie lat 1938/1939.

Wojna 1939—1945 r. spowodowała rozproszenie pracowników Stacji Morskiej, a inwentarz, aparatura, biblioteka i statki badawcze zostały bądź zniszczone wskutek działań wojennych, bądź też wywiezione do Niemiec.

Tuż po zakończeniu działań wojennych w 1945 r. zgłosili się wszyscy ocaleli przedwojenni pracownicy Stacji Morskiej, co umożliwiło szybkie przystąpienie do prac organizacyjnych. Jednocześnie wyremontowano uszkodzony gmach Stacji, który już we wrześniu 1945 r. oddano do użytku. Szybka odbudowa i uruchomienie Stacji możliwe było dzięki pomocy państwa i poświęceniu jej pracowników.

Stacja Morska pod nazwą Morskiego Laboratorium Rybackiego wcielona została wówczas do Generalnego Inspektoratu Rybołowstwa Morskiego Ministerstwa Żeglugi, zaś jej dyrektorem został doc. dr M. Bogucki, zastępcą zaś — dr K. Demel. W czerwcu 1946 r. Morskie Laboratorium Rybackie otrzymało zakupiony w Danii kuter, który pod nazwą „Ewa II" (długość 18 m, silnik o mocy 150 KM) służył celom badawczym, zaś w 1948 r. wyremontowano również zatopioną podczas wojny motorówkę „Meduza" (długość 10,4 m, silnik o mocy 32 KM). Już w dwa lata po wojnie personel laboratorium składał się z 10 pracowników naukowych, dwóch praktykantów oraz trzech pracowników administracyjnych oraz z odpowiedniej ilości osób stanowiących załogi statków. W tym czasie Laboratorium dzieliło się na trzy Działy (Biologiczny, Ichtiologiczny i Technologiczny) oraz było wyposażone w bibliotekę.

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2011/11/10 : CIA-RDP80T00246A015600430001-1

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2011/11/10 : CIA-RDP80T00246A015600430001-1

W lipcu 1948 r. Laboratorium otrzymało dla celów badawczych duży kuter, który nazwano dla uczczenia pamięci prof. dr M. Siedleckiego jego imieniem. Statek ten o długości 22,88 m był wyposażony w silnik o mocy 200 KM.

Z dniem 1 stycznia 1949 r. Morskie Laboratorium Rybackie, zostało włączone do Morskiego Instytutu Rybackiego, podległego Ministerstwu Żeglugi. Od tej też daty Morski Instytut Rybacki rozpoczął likwidowanie swoich agend gospodarczych (stocznie rybackie, chłodnie, zakłady przetwórstwa rybnego itd.) i stał się wkrótce placówką mającą na celu wyłącznie pracę naukowo-badawczą, w przeciwieństwie do dotychczasowego charakteru instytucji popierającej finansowo i materialnie rozwój rybołówstwa morskiego. Stanowisko dyrektora naczelnego Instytutu zatrzymał jego dotychczasowy dyrektor J. Pieczara, zastępcą zaś do spraw naukowych mianowano dr Waleriana Cięglewicza.

Działalność Morskiego Instytutu Rybackiego jako placówki naukowo-badawczej została znacznie rozszerzona. W październiku 1949 r. utworzono niewielkie laboratorium ichtiologiczne w Trzebieży nad Zalewem Szczecińskim, zaś w lipcu 1950 r., analogiczną placówkę w Kołobrzegu. Laboratorium w Trzebieży otrzymało w 1950 r. motorówkę „Stynka" (długość 8 m, moc silnika 10 KM). Placówka ta została w 1952 r. przeniesiona do Świnoujścia, a jednocześnie oddano do jej dyspozycji drugą jednostkę badawczą w postaci małego kutra „Sieja" (długość 9,4 m, moc silnika 30 KM). Zakres prac rozszerzono również przez utworzenie z końcem 1949 r. Działu Ekonomiki Rybackiej. W roku następnym przeprowadzono reorganizację dotychczasowych Działów Biologicznego i Ichtiologicznego, w wyniku której uległa też zmianie nazwa jednego z nich, mianowicie Biologicznego, który otrzymał nazwę: Dział Oceanograficzny. Wreszcie z początkiem 1951 r. powołano do życia Dział Sprzętu Rybackiego i Techniki Połowów oraz Ośrodek Informacji Naukowej, obejmujący również bibliotekę. W ten sposób ustaliła się struktura organizacyjna Morskiego Instytutu Rybackiego, który obejmuje obecnie obok komórek administracyjno-gospodarczych następujące zakłady naukowe: Zakład Ichtiologii pod kierunkiem prof. dr F. Chrzana, Zakład Oceanografii pod kierunkiem prof. dr K. Demela, Zakład Technologii Rybnej pod kierunkiem prof. dr P. Trzęsińskiego, Zakład Ekonomiki Morskiego Przemysłu Rybnego kierowany przez adiunkta dr St. Łaszczyńskiego, Zakład Sprzętu Rybackiego i Techniki Połowów pod kierunkiem adiunkta mgr inż. J. Zauchy oraz Ośrodek Informacji Naukowej pod kierunkiem adiunkta mgr A. Ropelewskiego.

W maju 1951 r. dotychczasowy dyrektor naczelny Instytutu — J. Pieczara przeszedł na inne stanowisko, jego zaś miejsce zajął mgr inż. J. Gumowski.

W marcu 1953 r. MIR otrzymał nowy statek do prac badawczych na morzu „Birkut" — lugrotrawler budowy polskiej, na którym przepro-

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2011/11/10 : CIA-RDP80T00246A015600430001-1

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2011/11/10 : CIA-RDP80T00246A015600430001-1

wadzono najniezbędniejsze adaptacje (długość 30,14 m, moc silnika 300 KM).

W dniu 16 maja 1953 r. zmarł dyrektor J. Gumowski, jego zaś stanowisko objął z dniem 1 sierpnia tego samego roku mgr Z. Fruczek.

Do ważniejszych wydarzeń w życiu Morskiego Instytutu Rybackiego na przestrzeni ostatnich lat należy w pierwszym rzędzie zaliczyć nawiązanie i stałe rozszerzenie ścisłej współpracy międzynarodowej w dziedzinie badań morskich. Przejawia się to w licznych wspólnych konferencjach z udziałem naukowców Związku Radzieckiego i Niemiec-

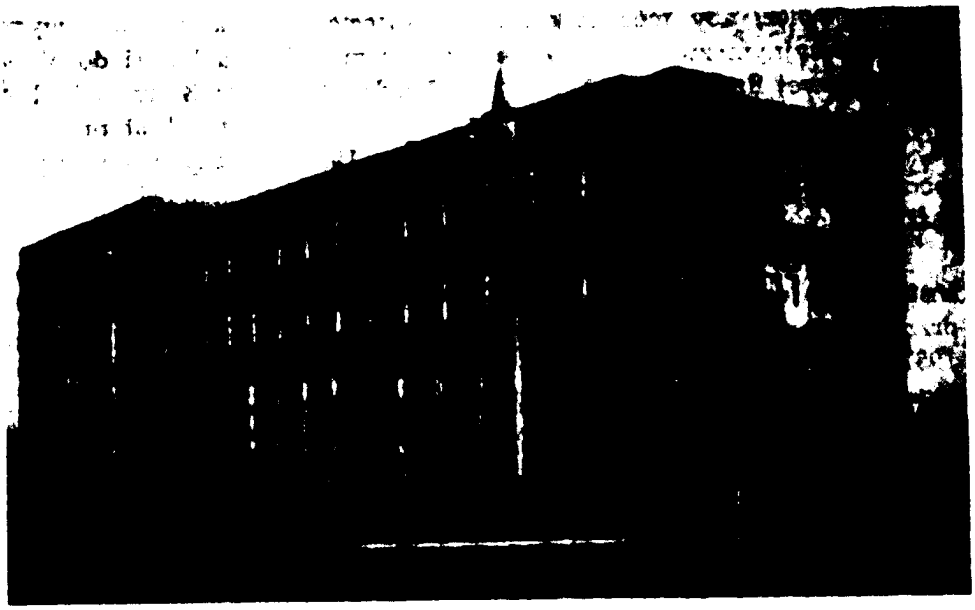

Rys. 2. Budynek Morskiego Instytutu Rybackiego w Gdyni przed rozbudową rozpoczętą w 1957 r. — Fig. 2. The building of Sea Fisheries Institute in Gdynia before it has been extended by a further part in 1957

kiej Republiki Demokratycznej — jako naszych najbliższych sąsiadów na Bałtyku — oraz w coraz szerszym udziale naukowców MIR w pracach Międzynarodowej Rady Badań Morza, do których po kilkuletniej przerwie włączyli się oni w roku 1955. Ponadto pracownicy naukowi MIR jako delegaci polscy biorą udział we wszystkich ważniejszych konferencjach międzynarodowych zajmujących się zagadnieniami nauki o morzu i rybołówstwa morskiego. Dowodem coraz szerszej współpracy międzynarodowej Morskiego Instytutu Rybackiego jest również szeroka wymiana publikacji naukowych z analogicznymi instytucjami całego świata, których liczba z końcem 1957 r. wynosiła 154.

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2011/11/10 : CIA-RDP80T00246A015600430001-1

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2011/11/10 : CIA-RDP80T00246A015600430001-1

Dalszym rozszerzeniem zakresu prac MIR było oddanie do użytku w dniu 1 maja 1954 r. Ośrodka Doświadczalno-zarybieniowego Instytutu w Tolkmicku nad Zalewem Wiślanym.

W 1956 r. wycofano ze służby przestarzały już kuter badawczy „Michał Siedlecki", w miejsce którego Instytut otrzymał nowy kuter polskiej budowy „Michał Siedlecki II" (długość 24 m, moc silnika 240 KM), który oddano do użytku w grudniu 1956 r. Na kilka miesięcy przedtem wycofano również nie nadający się do pracy kuter „Sieja", o rok zaś wcześniej przestarzałą motorówkę „Meduza".

W ostatnim okresie zaszły zmiany na stanowisku zastępcy dyrektora do spraw nauki. W styczniu 1957 r. ze stanowiska tego ustąpił prof. dr W. Cięglewicz, aby móc całkowicie poświęcić się pracom naukowym i organizacyjnym związanym ze stanowiskiem Delegata Polski do Międzynarodowej Rady Badań Morza oraz Międzynarodowej Konwencji Rybackiej Atlantyku Północno-wschodniego. Stanowisko to objął prof. dr W. Mańkowski, piastując je do dnia 1 lutego 1958 r., kiedy ustąpił z powodu choroby. Z tym samym dniem nominację na to stanowisko otrzymał prof. dr K. Demel.

Stała i wydatna pomoc Państwa pozwoliła na znaczną rozbudowę Instytutu i jego wyposażenie w niezbędną aparaturę i sprzęt badawczy oraz kształcenie nowych, młodych kadr pracowników nauki. Z końcem 1957 r. MIR zatrudniał (łącznie ze swoimi placówkami terenowymi i załogami statków) 166 osób. Z tej liczby 6 osób posiada tytuły samodzielnych pracowników naukowych, 52 osoby tytuły pomocniczych pracowników naukowych oraz 32 — zajmują stanowiska laborantów i personelu technicznego.

THIRTY FIVE YEARS OF POLAND'S EXPLORATION OF THE SEA

The 35-th anniversary of the establishing of the Sea Fisheries Laboratory on the Hel Peninsula falls in the year 1958. This Laboratory gave the beginning to the permanent Polish investigations in the field of hydrobiology and biology of the Baltic Sea as well as sea fisheries now carried out by the Sea Fisheries Institute in Gdynia.

The project of establishing a Polish scientific institute for sea fishery research was put forward at a sitting of the Committee for the Protection of Nature in Warsaw, which took place on the 16-th December, 1919. It was not, however, until the 18-th of June, 1921, that a laboratory for biological and technical research was founded, due to the setting up of the Maritime Fisheries Board. The Poznań University was the sponsor of the scientific activities of the laboratory. The University appointed Professor Dr A. Jakubski head of the laboratory and Professor dr S. Pavlowski, his assistant. In fact, however, the organisational and scientific activities which followed, began to develop more rapidly only after Kazimierz Demel was appointed adjunct. Kazimierz Demel arrived at Hel, where the laboratory first had its seat, in April 1923. This period should be considered to have started the systematic Polish biological research of the sea, while K. Demel, had at that time already some experience in this field of research, having had practical training at the Zoological Station Villefranche on the Mediterranean Sea in 1912, followed by the training at the Biological Station Polarnoje near Murmansk, on the Barents Sea in 1915.

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2011/11/10 : CIA-RDP80T00246A015600430001-1

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2011/11/10 : CIA-RDP80T00246A015600430001-1

In the initial period the newly organised Laboratory had a lot of obstacles to overcome. Nevertheless, the first papers about Polish sea fisheries which were almost entirely unknown inland, were published in 1924. The 12 m patrol cutter „Tryton" equipped with a 15 HP engine belonging to the Maritime Fisheries Board was used once a week for research work at sea.

In 1925 the Maritime Fisheries Laboratory was separated from the Maritime Fisheries Board and incorporated into the Fisheries Section of the State Scientific Agricultural Institute in Puławy. It was directed by J. Borowik, who was interested in the problems concerning the technique of catches, fish technology, distribution and consumption of fish products. In the meantime the Maritime Fisheries Laboratory, with its only scientific worker K. Demel, was exclusively concerned with biological problems, especially with studies of the conditions determining the existance of industrial fish in the Baltic waters.

30 years ago in December 1928, the Sea Fisheries Institute (Morski Instytut Rybacki – MIR) was founded. The aim of this Institute was to contribute to the development of sea fisheries. The Institute in spite of its name was not entirely scientific, but rather interested in giving financial support aimed at the development of the sea fishing industry. Professor Dr M. Siedlecki was appointed director of the Institute and A. Hryniewicki — its manager. The Institute, among its other activities, bought two cutters in Denmark. One of these cutters — „Ewa" was exploited up to 1939 as a research ship (16 m long, equipped with a 60 HP engine). This vessel served the needs of both the Sea Fisheries Institute and the workers of the Economic and Fishing Organisation Section in Bydgoszcz.

In 1932 both the Sea Fisheries Laboratory and the Economic and Fishing Organisation Section in Bydgoszcz were dissolved as branches of the State Scientific Agricultural Institute in Puławy. There was founded, instead, the Sea Station, which took over the inventory and property left by the two former institutions. The Sea Station was in fact, a continuation of the Sea Fisheries Laboratory and had its seat at Hel. The Sea Station was organisationally incorporated into the M. Nencki Institute of Experimental Biology and the management of this Station was taken over by Assistant Professor Dr Mieczysław Bogucki. At first the Station had only two research workers K. Demel and B. Dixon — the latter having formerly been engaged in the work of the Economic and Fishing Organisation Section in Bydgoszcz. The work of the Station followed two fundamental directions: ichtiology and biology of the sea. The aforementioned cutter „Ewa" was used for research work at sea along with the motorboat „Meduza", which was bought in 1936. The publishing of scientific bulletins was started. The first part of these publications appeared in 1937. The staff of the Sea Station began to grow and just before the Second World War there were 8 scientific workers and 7 assistants — laboratory workers and fishermen. The construction of the building for the Sea Station in Gdynia was started in 1937. It was finished in 1938 so, that it was possible to transfer the Station from Hel to Gdynia at the break of 1938 39.

Owing to the 1939–45 war all the staff of the Sea Station were dispersed, while the inventory, scientific equipment, library and research vessels were either destroyed during the war or were taken over by the Germans.

As soon as the war was over, all the pre-war workers of the Sea Station who had survived, returned to their posts in 1945. Owing to this the necessary steps were taken to organise the Station once again. The damage done to the building of the Station was repaired and it was again fit for use in September 1945. This rapid reconstruction of the building and putting into operation of the Station were only possible due to the aid of the State and the wholehearted efforts of the workers themselves.

The Sea Station, now called the Sea Fisheries Laboratory, was incorporated into the General Inspectorate of Sea Fisheries, a Department of the Ministry of Shipping. Assist. Prof. Dr. M. Bogucki was appointed director, Dr. K. Demel was his assistant. In June 1946 the Sea Fisheries Laboratory received a cutter, which had been bought in Denmark. It was called „Ewa" (18 meters long, equipped with a 150 HP engine), and served research purposes; in 1948 the „Meduza" which, had been sunk during the war was salvaged and repaired (10,4 meters long, equipped with a 32 HP engine). Two years after the war the laboratory staff already consisted of 10 scientific workers, two practitioners and three office workers, as well as the crews of the vessels. The Laboratory consisted of the biological, ichtiological and technological sections and a library. In July 1946 the Laboratory received a large cutter for research purposes. It was called „Michał Siedlecki" in commemo-

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2011/11/10 : CIA-RDP80T00246A015600430001-1

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2011/11/10 : CIA-RDP80T00246A015600430001-1

ration of Prof. Dr A. Siedlecki This vessel is 22,88 meters long, and has a 200 HP engine.

On the 1-st January 1949 the Sea Fisheries Laboratory was incorporated into the Sea Fisheries Institute which is under the Ministry of Shipping. On this date the Sea Fisheries Institute began to liquidate its economical institutions (shipyards, cold storage plants, fish processing plants), thus becoming an exclusively scientific research institution, changing its character from an institution supporting financially and materially the development of sea fisheries. The post of Managing Director of the Institute was occupied by J. Pieczara, who had formerly been director of the Sea Fisheries Institute. Dr. Walerian Cieglewicz was appointed assistant director responsible for the scientific activities of the Institute.

The activities of the Sea Fisheries Institute as a scientific institution were considerably developed. In October 1949 a small ichtiological laboratory was established in Trzebież on the Szczecin Firth in July 1950 a similar institute was founded at Kołobrzeg The Trzebież laboratory received in 1950 the motor boat „Stynka" (8 m long, equipped with a 10 HP engine). This post was transferred in 1952 to Świnoujście; at the same time it received for its use another research unit — a small cutter „Sieja" (9,4 m long, equipped with a 30 HP engine). The field of its work was widened by establishing at the end of 1949, the Fisheries Economy Section In the following year the Biological and Ichtiological Sections were reorganised, as a result of the above the Biological Section was renamed and is now called the Oceanographic Section At the beginning of 1951 there was organised the Section of Fishing Gear and Technique of Catches as well the Section of Scientific Documentation comprising also the Library. Thus the organisational structure of the Sea Fisheries Institute was founded. It is composed now of the various administrative units and the following scientific departments: Ichtiological with Prof. Dr. F. Chrzan at the head, Oceanographical, with Prof. Dr. K. Demel Fisheries Technology, with Prof Dr. P. Trzęsiński, Sea Fisheries Industry Economy, with adjunct Dr St. Laszczyński, Fishing Gear and Techniques of catches, with adjunct J. Zaucha, B. A., B. Sc. and the Section of Scientific Documents with adjunct A. Ropelewski, B. A.

In May 1951 the Managing Director of the Institute J. Pieczara left his post and was succeeded by J. Gumowski, B. A., B. Sc.

In March 1953 MIR obtained a new vessel for research work at sea — a lugger-trawler of Polish construction, the „Birkut" after it had been adapted to the purposes it was to serve (30,14 m long, equipped with a 300 HP engine).

Director J. Gumowski died on the 16-th May, 1953 and his post was taken over by the present Managing Director Z. Fruczek B. A. on the 1-st of August 1953.

The permanent very close international cooperation, which was started in recent years and which is continually developing in the field of maritime researches, is one of the most important achievements of the Sea Fisheries Institute. This cooperation is to be observed in the numerous conferences, in which the U.S.S.R. and G.D.R. (German Democratic Republic) scientists, as our nearest neighbours, participate and the increasing number of the MIR scientists participating in the activities of the International Council for the Exploration of the Sea. The MIR scienticis had formerly cooperated with the Council, and after an interval of several years they again became members in 1955. Apart from the above Poland and thus the scientific workers of MIR participate in all the most important international conferences. They are especially interested in scientific problems concerning the sea and sea fisheries. A very lively exchange of scientific publications with similar institutions all the world over, amounting to 154 in number at the end of 1957, gives evidence of an increasingly vivid international cooperation.

A further development in the field of MIR's activities is underlined by establishing on May 1-st 1954, an Experimental Hatchery Centre of the Institute in Tolkmicko on the Vistula Firth.

The old research cutter „Michał Siedlecki II" was withdrawn in 1956 and replaced by a new cutter of Polish construction, „Michał Siedlecki II" (24 m long, equipped with a 240 MP engine), in December 1956. Some months earlier the two cutters „Sieja" and „Meduza" were also withdrawn, being too old for further exploitation.

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2011/11/10 : CIA-RDP80T00246A015600430001-1

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2011/11/10 : CIA-RDP80T00246A015600430001-1

The recent period has seen changes in the management of MIR. In January 1967 the assistant director responsible for scientific researches, Prof. Dr. W. Ciechowicz, resigned from this post as he wished to devote himself completely to the work connected with being the Polish Delegate to the International Council for the Exploration of the Sea and the International North-East Atlantic Fisheries Convention, as well as the scientific problems linked with the above. This post was occupied by Prof. Dr. W. Mańkowski, who was obliged to resign on the 1-st February 1968 owing to his bad health; Prof. Dr K. Demel was appointed to take over these duties.

The constant and generous aid of the State permitted the development of the Institute and equipping it with the most necessary research gear, as well as the training of a new and young staff of scientific workers. At the end of 1967 MIR employed 168 persons, together with those employed in the branch institutions and the crews of the vessels. Among the above there are 6 independent scientific workers, 53 assistant scientific workers and 32 laboratory and technical workers.

Declassified in Part - Sanitized Copy Approved for Release 2011/11/10 : CIA-RDP80T00246A015600430001-1